

Solncu na čast.

»Čiri-muri, čiri-muri —
pevski zbor naj se požuri!
Solnce vstaja ... Že ubrano
ptički mu pojo nad plano ...

Stokrat lepše znamo črički.
To so grla, ljubi ptički!
Hej, tako krilatci mili
kar ne znajo ... Tri-li, li-li ...

Čiri-muri, muri-čri —
vse s priznanjem v nas strmi.
Pevski zbor naj se požuri,
da je solnce ne odkuril!«

Miroslav Kunčič.

Marijici.

(Ob nenadni smrti 9. novembra 1923)

Kdo li bo mamici poljubljal lice,
ko ni več njene hčerkice Marije?
In kdo objemal tebe bo, papa,
ko med krilatec je Marija šla?

Kdo z bratcem Fedorjem se bo igral?
In kdo na vrtu rožice bo bral?
Odšlo je naše solnčece od nas,
sedaj sta toga le pri nas in mraz!

Vsi smo ljubili te, ti cvetka zala,
vsi te pogrešamo, Marija mala.
Ob tvoji sveži plakamo gomili,
otrok naš ljubljeni, ti angel mili!

Desanka.

